

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 10 maja 2013 r.

DOLiS/DEC-518/13/29070,29073

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 1, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5, art. 25, art. 32 ust. 1 pkt 2 i 4 i art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana M.M., o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi na przetwarzanie jego danych osobowych przez Z. Sp. z o.o., rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 8 listopada 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1080/12/68012,68019),

- 1) **uchylam decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 8 listopada 2012 r. (znak: DOLiS/DEC- 1080/12/68012,68019) w części dotyczącej jej pkt 1 co do sformułowanego nakazu wobec Z. Sp. z o.o., usunięcia nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana M.M., poprzez spełnienie w stosunku do niego obowiązku informacyjnego przewidzianego w art. 25 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), tj. poinformowania o źródle danych (art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych) oraz o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy o ochronie danych osobowych (art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych) oraz uchylam ww. decyzję z dnia 8 listopada 2012 r. w części dotyczącej jej pkt 2 w zakresie sformułowanego nakazu wobec Z. Sp. z o.o. co do usunięcia nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana M.M. poprzez poinformowanie go o celu przetwarzania danych osobowych (art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych) i o źródle, z którego pochodzą jego dane osobowe (art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych), i jednocześnie w opisanym wyżej zakresie postępowanie umarzam,**
- 2) **w pozostałym zakresie ww. decyzję z dnia 8 listopada 2012 r. utrzymuję w mocy.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M.M., zwanego dalej również Skarżącym, reprezentowanego przez Panią A.K.K. – radcę prawnego z Kancelarii Radcy Prawnego L., na przetwarzanie jego danych osobowych przez Z. Sp. z o.o., zwaną dalej również Spółką.

Skarżący zakwestionował legalność przetwarzania przez Spółkę jego danych osobowych w zakresie obejmującym: imię, nazwisko, adres, nazwę prowadzonej działalności gospodarczej (A.), numer telefonu ([...]) oraz adres strony internetowej dotyczącej wskazanej działalności ([...]). Pełnomocnik Skarżącego podkreślił, że cyt.: „(...) administrator danych przetwarza dane mojego Klienta w serwisie internetowym [...] co najmniej od kwietnia 2009 r. Dane osobowe mojego Mocodawcy nie były zbierane od Niego (...)”.

Skarżący zarzucił, że Spółka nie spełniła w stosunku do niego obowiązku informacyjnego z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą, jak również udzieliła mu niepełnej informacji w odpowiedzi na wniosek złożony w trybie art. 32 ust. 1 pkt 2-4 ustawy - Skarżący twierdzi, że Spółka nie udzieliła mu wymaganej informacji na temat celu i zakresu przetwarzanych danych osobowych, a także źródła ich pozyskania. Dodatkowo Skarżący zwrócił uwagę, że Spółka uchybiła przewidzianemu w art. 33 ustawy, 30 dniowemu terminowi na udzielenie informacji, o której mowa w art. 32 ustawy.

W ocenie Skarżącego Spółka przetwarza jego dane osobowe bez podstawy prawnej, w szczególności kwestionowane jej działania nie znajdują oparcia w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak zaznaczył pełnomocnik Skarżącego cyt.: „(...) przetwarzanie danych osobowych niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratora danych, nie może naruszać praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Przetwarzanie zaś przez Spółkę Z. danych osobowych mojego klienta narusza jego konstytucyjne prawo do prywatności, w tym głównie prawo do ochrony czci i dobrego imienia (art. 47 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej) {w cytacie zachowano oryginalną pisownię cytowanego tekstu}, w związku z czym narusza zapis art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) (...)”.

Pełnomocnik Skarżącego wniósł o cyt.: „(...) dopełnienie obowiązku informacyjnego oraz usunięcie i stałe wstrzymanie przetwarzania danych osobowych mojego Klienta w zbiorze danych Z. (...)”.

W niniejszej sprawie ustalono następujący stan faktyczny.

- 1) Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w sposób polegający na ich publikowaniu na portalu [...]. Zakres przetwarzanych w podany sposób danych osobowych Skarżącego obejmuje jego imię, nazwisko, wykonywany zawód (stomatolog), nazwę prowadzonej działalności gospodarczej (A.), adres ([...]), numer telefonu ([...]) i adres strony internetowej,

na której ujawnione są informacje dotyczące prowadzonej przez Skarżącego działalności zawodowej ([...]).

- 2) Pismem z dnia [...] marca 2012 r. pełnomocnik Skarżącego zwrócił się do Spółki z cyt.: „(...) żądaniem niezwłocznego zaprzestania przetwarzania danych osobowych mojego Klienta oraz usunięcia Jego danych osobowych wraz z komentarzami Użytkowników z serwisu [...] tj. usunięcia i skasowania całego profilu oraz nieumieszczania danych osobowych mojego Klienta w ww. serwisie w przyszłości (...)” oraz cyt.: „(...) przesłania informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2-4 ustawy (...) o ochronie danych osobowych (...)”. W dalszej części omawianego pisma sprecyzowano, że Skarżący domaga się od Spółki w trybie art. 32 ust. 1 pkt 2 – 4 następujących informacji cyt.: „(...) 1. jaki jest cel i zakres przetwarzanych danych zawartych w zbiorze danych [...] (...) 2. od kiedy przetwarza się dane mojego Klienta w zbiorze danych [...] (...) 3. jakie jest źródło pochodzenia danych osobowych mojego Klienta w zbiorze danych [...] oraz źródło pochodzenia wpisów – komentarzy dotyczących mojego klienta (...) 4. (...) informacji o odbiorcach, którym dane osobowe mojego Klienta są udostępniane (...)”. W treści wskazanej korespondencji pełnomocnik Skarżącego zwrócił również Spółce uwagę na niedopełnienie przez nią w stosunku do Skarżącego obowiązku informacyjnego z art. 25 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych (kopie pisma oraz zwrotnego potwierdzenia jego odebrania przez Spółkę w dniu [...] marca 2012 r. znajdują się w aktach sprawy).
- 3) W odpowiedzi na ww. (opisaną w pkt 2) korespondencję, w piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r. Spółka udzieliła Skarżącemu następującej informacji na temat realizowanego przez nią procesu przetwarzania jego danych osobowych cyt.: „(...) W odpowiedzi na Państwa prośbę o udostępnienie informacji informujemy, że: a. Przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratora danych. b. Dane przetwarzane są od dnia 2009-12-[...] [...] c. Nie ma informacji skąd pochodzą dane z tamtego okresu d. Dane udostępniane są wszystkim użytkownikom Internetu (...)”.
- 4) Spółka prowadzi pod adresem [...] serwis internetowy, w ramach którego umożliwia jego użytkownikom publikowanie i przeglądanie informacji i opinii o tzw. Profesjonalistach (użytkownikach świadczących usługi medyczne i paramedyczne, w szczególności lekarzach i lekarzach dentystach) i tzw. Placówkach (miejscach świadczenia usług medycznych i paramedycznych (§ 2 ust. 1 w zw. z § 1 ust. 1-5 „Regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną przez [...]”, zwanego dalej Regulaminem – wydruk ww. Regulaminu ogólnodostępnego na ww. stronie internetowej [...] znajduje się w aktach sprawy). § 3 ust. 3 pkt 2 Regulaminu zezwala zalogowanemu użytkownikowi serwisu na dodawanie i poprawianie informacji o Profesjonalistach i Placówkach. Zgodnie z zapisami § 3 ust. 4 Regulaminu, Logowanie jest dostępne po zarejestrowaniu Użytkownika. Następuje poprzez podanie loginu (adresu poczty elektronicznej) oraz hasła Użytkownika ustalanego podczas rejestracji. Procedura rejestracji realizowana jest poprzez wykorzystanie formularza rejestracyjnego dostępnego na stronie [...]. Treść formularza wskazuje, że dla rejestracji użytkownika w serwisie wystarczające jest podanie adresu poczty elektronicznej oraz wskazanie i potwierdzenie hasła (wydruk formularza znajduje się w aktach sprawy).

- 5) W złożonych w niniejszej sprawie wyjaśnieniach (kolejne pisma Spółki: z dnia [...] sierpnia 2012 r. i z dnia [...] września 2012 r.) Spółka potwierdziła, że realizuje proces kwestionowanego przetwarzania danych osobowych Skarżącego w ramach portalu [...] (wydruk rzeczonych danych publikowanych na omawianym portalu znajduje się w aktach sprawy). Jak podkreśliła Spółka cyt.: „(...) dane są przetwarzane jedynie w sposób polegający na publikacji na portalu [...]. Dane Skarżącego zostały dodane przez anonimowego użytkownika (...) [...]12.2009 r. (...)”.
- 6) Odnosząc się do zarzutu niedopełnienia względem Skarżącego obowiązku informacyjnego przewidzianego w art. 25 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych Spółka wyraziła przekonanie, że jest zwolniona z podanego obowiązku na mocy art. 25 ust. 2 pkt 1 i art. 25 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Zdaniem Spółki cyt.: „(...) spółka spełnia zadania publiczne tj. umożliwia społeczną kontrolę nad pracą lekarza jako podmiot niepubliczny tj. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i dlatego jest zwolniona z obowiązku informacyjnego na podstawie art. 25 ust. 2 pkt 5 (...) lekarz jest osobą publiczną a skoro tak, to na podstawie art. 14 ustawy Prawo prasowe dopuszczalne jest publikowanie informacji dotyczących prywatnej sfery życia osoby wykonującej funkcje publiczne, jeżeli takie dane lub informacje związane są bezpośrednio z działalnością publiczną danej osoby. Wobec tego, że istnieje podstawa prawna do przetwarzania danych osobowych lekarzy, a lekarz jest osobą pełniącą funkcję publiczną i realizuje zadania publiczne, Spółka z obowiązku informacyjnego jest zwolniona w świetle dyspozycji art. 25 ust. 2 pkt 1 (...)”.
- 7) Z kolei w odniesieniu do stawianego przez Skarżącego zarzutu niedopełnienia w stosunku do niego obowiązku informacyjnego z art. 32 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w pełnym wnioskowanym przez niego zakresie Spółka wskazała, że nie zgadza się z tym zarzutem. W adresowanej do Generalnego Inspektora korespondencji z dnia [...] sierpnia 2012 r. Spółka podniosła w szczególności cyt.: „(...) Spółka wskazała Skarżącemu cel przetwarzania danych osobowych w piśmie z dnia [...]04.2012 r., jednak z najdalej idącej ostrożności wskazujemy, iż usprawiedliwionym celem administratora danych jest weryfikacja opinii zamieszczonych na serwisie [...], prowadzenie akcji marketingowych oraz cele statystyczne lekarzom i użytkownikom. Celem jest również sprawowanie kontroli społecznej nad działalnością lekarzy (...)”. Pomimo stosownego wezwania Generalnego Inspektora Spółka nie przedstawiła dowodów potwierdzających, że poinformowała Skarżącego o celu i zakresie kwestionowanego przetwarzania jego danych osobowych oraz o źródle ich pozyskania.
- 8) Na stronie internetowej [...] publikowane są informacje na temat „Gabinetu stomatologicznego D. i M.M.” ze wskazaniem następujących danych kontaktowych (w zakładce „Kontakt z nami”): „[...]”. Z informacji o abonentach domen dostępnej na stronie internetowej [...] wynika, że abonentem domeny [...] jest M.M.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 8 listopada 2012 r. wydał decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC – 1080/12/68012,68019), mocą której w jej pkt 1 nakazał Z. Sp. z o.o. usunięcie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana M.M. poprzez spełnienie w stosunku do niego obowiązku informacyjnego przewidzianego w art. 25 ust. 1 pkt 2-5 o ochronie danych osobowych – tj. poinformowanie go o celu i zakresie zebranych danych (art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie

danych osobowych), o źródle danych (art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych), o prawie dostępu do treści jego danych i ich poprawiania (art. 25 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych) oraz o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy o ochronie danych osobowych (art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych), z kolei w jej pkt 2 nakazał Z. Sp. z o.o. usunięcie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana M.M. poprzez spełnienie w stosunku do niego obowiązku informacyjnego przewidzianego w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 4 w zw. z art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych – tj. poinformowanie go o celu i zakresie przetwarzania danych osobowych (art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych) i o źródle, z którego pochodzą jego dane osobowe (art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych), natomiast w pozostałym zakresie odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego.

Następnie w dniu [...] grudnia 2012 r., w terminie, do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Skarżącego z dnia [...] grudnia 2012 r. stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie przedmiotowej sprawy. W treści ww. wniosku pełnomocnik Skarżącego zaskarżyła ww. decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 8 listopada 2012 r. w części dotyczącej jej pkt 3, tj. w części odmawiającej uwzględnienia wniosku Skarżącego, i zarzuciła Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych naruszenie art. 18 ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy. Wskazując na powyższe pełnomocnik Skarżącego wniosła o uwzględnienie wniosku Skarżącego o usunięcie jego danych osobowych ze zbioru danych osobowych [...]. W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku pełnomocnik Skarżącego powołując się na art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy, podniosła, że jeżeli dane zostały zebrane z naruszeniem ustawy, osobie której dane te dotyczą, przysługuje prawo żądania ich usunięcia. Wskazała przy tym cyt.: „(...) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził w przedmiotowej decyzji, że dane osobowe Pana M.M. były zebrane z naruszeniem przepisów ustawy, to jest z naruszeniem art. 25 ust. 1 pkt 2-5 oraz art. 32 ust. 1 pkt 2 i 4 w zw. z art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z czym zasadnym jest żądanie ich usunięcia ze zbioru danych. Właśnie niedopełnienie przez administratora danych obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 25 i 32 ustawy, stwierdzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, stanowi o tym, iż dane mojego Mandanta zebrane zostały z naruszeniem przepisów ustawy i w związku z tym, uzasadnionym jest żądanie zastosowania najdalej represyjnego środka, to jest usunięcia danych ze zbioru (...)”. Na koniec pełnomocnik Skarżącego podniosła również „(...) pragnę również wskazać na brak zakreślenia w wydanej decyzji administracyjnej terminu, w jakim, po uprawomocnieniu się decyzji, Z. Sp. z o.o. ma wypełnić obowiązek informacyjny. Brak zakreślenia ww. terminu skutkuje tym, iż decyzja jest niepełna (...). W związku z tym, przy wydawaniu kolejnej decyzji, proszę o zakreślenie terminu, w jakim po uprawomocnieniu decyzji, Z. Sp. z o.o. ma wypełnić obowiązki wskazane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych”.

Z uwagi na ostatni z zarzutów Skarżącego dotyczący ww. braku zakreślenia terminu wykonania ww. decyzji, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych pismem z dnia [...] stycznia 2013 r. (znak: [...]) wystąpił do pełnomocnika Skarżącego o doprecyzowanie czy powyższe stwierdzenie należy traktować jako wniosek o uzupełnienie ww. decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 8 listopada 2012 r. w zakresie jej rozstrzygnięcia

zawartego w pkt 1 i 2 tej decyzji, czy też wyłącznie jako jeden z zarzutów ww. wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skierowanych przeciwko ww. decyzji, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma, pod rygorem potraktowania jako zarzutu. Pismo z dnia [...] stycznia 2013 r. zostało prawidłowo doręczone pełnomocnikowi Skarżącego w dniu [...] lutego 2013 r. i pozostawione zostało bez odpowiedzi.

Z kolei w dniu [...] lutego 2013 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Spółki z dnia [...] lutego 2013 r., w którym Spółka oświadczyła cyt.: „(...) Serwis poinformował listownie Pana M.M. [dalej: Skarżący] w odpowiedzi na zapytania otrzymane ze strony Kancelarii reprezentującej Pana M. w sprawie przetwarzania danych osobowych w serwisie [...] w dniach [...] kwietnia 2012 r. oraz [...] listopada 2012 r., które załączamy w kserokopii. Jednocześnie informujemy, iż dane Skarżącego są nadal przetwarzane, jedynie w sposób polegający na publikacji ich na portalu [...]”. Ww. pismo z dnia [...] kwietnia 2012 r. znajduje się już w aktach sprawy i było przedmiotem analizy organu (pkt 3 ustaleń faktycznych decyzji). Natomiast ww. pismo z dnia [...] listopada 2012 r. skierowane do Skarżącego (pełnomocnika Skarżącego) stanowi w ocenie Spółki wykonanie nakazów sformułowanych pod adresem Spółki w ww. zaskarżonej decyzji z dnia 8 listopada 2012 r.

W ww. piśmie z dnia [...] listopada 2012 r. Spółka poinformowała Skarżącego cyt.: „(...) wykonując obowiązki wynikające z decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 8 listopada 2012 r. sygnatura sprawy [...] informujemy, iż : 1) Pana dane zostały dodane do strony [...] przez anonimowego użytkownika w dniu [...] grudnia 2009 r. 2) Jeśli Pana dane są nieprawidłowe, informujemy o prawie dostępu do treści swoich danych oraz możliwości ich poprawienia, 3) Posiada Pan uprawnienie do wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o ochronie danych osobowych, pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację oraz do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 ww. ustawy, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych, 4) Jednocześnie w ślad za wyjaśnieniem, iż przetwarzanie Pańskich danych osobowych jest niezbędne, aby wypełnić prawie usprawiedliwiony cel spółki Z. Sp. z o.o., wskazujemy, iż usprawiedliwionym celem administratora jest weryfikacja opinii zamieszczonych na serwisie [...], prowadzenie akcji marketingowych oraz cele statystyczne. Celem jest również sprawowanie kontroli społecznej nad działalnością lekarzy”.

Po ponownym zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie ponownego wskazania wymaga, iż ustawa o ochronie danych osobowych definiuje dane osobowe jako wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1). Osobą możliwą do zidentyfikowania jest przy tym osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (art. 6 ust. 2 ustawy). Informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań. Całokształt informacji na temat Skarżącego publikowanych

w kwestionowany przez niego sposób na portalu internetowym [...], stanowi jego dane osobowe. Informacje o prowadzonej przez Skarżącego spółce cywilnej i jej danych kontaktowych, powiązane z informacjami o imieniu, nazwisku i zawodzie Skarżącego, to informacje dotyczące sfery życia zawodowego zidentyfikowanej osoby fizycznej (Skarżącego) - a zatem jej dane osobowe w rozumieniu art. 6 ustawy. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu, dane osobowe to cyt.: „(...) informacje odnoszące się do każdego aspektu osoby, jej stosunków osobistych i rzeczowych, jej życia zawodowego, prywatnego, wykształcenia, wiedzy czy cech charakteru. Nie ma znaczenia, w jakiej roli występuje w danym przypadku osoba (np. członka rodziny, członka grupy zawodowej czy przedsiębiorcy) (...)” (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz „Ochrona danych osobowych. Komentarz” 5 wydane wyd. LEX a Wolters Kluwer business Warszawa 2011, str. 339).

Ustawa o ochronie danych osobowych definiuje przetwarzanie danych jako jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2). Zasadniczym warunkiem legalności każdej czynności mającej za przedmiot dane osobowe, mieszczącej się w pojęciu ich przetwarzania (w tym ich publikowania) jest zaistnienie którejkolwiek z materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania danych wymienionych enumeratywnie w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy. Ustawa zezwala więc na przetwarzanie danych w szczególności wówczas, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy). Art. 23 ust. 2 ustawy wskazuje zarazem, że prawnie usprawiedliwionym celem, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 jest w szczególności: marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych (pkt 1) oraz dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (pkt 2). Podane wyliczenie ma jednak – co wynika wprost z brzmienia przytoczonego przepisu – charakter wyłącznie przykładowy. Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu, cel prawnie usprawiedliwiony to taki, który jest skierowany na osiągnięcie rezultatu niesprzecznego z prawem, zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami, uzasadniony działalnością prowadzoną przez administratora danych bądź jego odbiorcę (por. j.w. str. 481 i nast.).

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu Skarżącego zawartego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącego tego, iż jego dane osobowe zostały przez Spółkę zebrane z naruszeniem przepisów ustawy i w związku z tym zasadne jest żądanie ich usunięcia z portalu [...], ponownie wskazać należy, że proces kwestionowanego przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego (publikowania ich na portalu [...]) znajduje oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Realizowany przez Spółkę cel, dla osiągnięcia którego omawiane przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne – tj. informowanie o prowadzonej przez Skarżącego (lekarza stomatologa) działalności zawodowej i ujawnianie opinii pacjentów na temat tej działalności – bez wątplenia mieści się w pojęciu celu prawnie usprawiedliwionego w rozumieniu art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Podkreślenia wymaga zarazem, że zawód lekarza uznawany jest za zawód zaufania publicznego. Ze względu na jego specyfikę lekarz udzielający świadczeń zdrowotnych musi liczyć się z tym, że jego dane osobowe – w zakresie związanym bezpośrednio z wykonywanym zawodem – podlegają relatywnie słabszej ochronie w porównaniu do osób działających w innych

branżach. Nie ulega bowiem wątpliwości, że świadczona przez lekarza praca, w szczególności zaangażowanie w nią, rzetelność i uzyskane efekty, podlegają społecznej kontroli. Serwis internetowy umożliwiający użytkownikom zamieszczanie informacji o działalności zawodowej lekarzy (w tym Skarżącego), a także opinii i komentarzy na jej temat, stanowi natomiast narzędzie sprawowania tej kontroli – szczególnie skuteczne właśnie z uwagi na szeroki krąg potencjalnych odbiorców informacji publikowanych w sieci Internet.

Jednocześnie nie sposób zgodzić się z zarzutem, iż „dane Skarżącego zostały zebrane z naruszeniem ustawy”, co miałyby uzasadniać usunięcie tych danych. Jak bowiem wynika z materiału dowodowego sprawy, dane zostały dodane do strony [...] przez anonimowego użytkownika, zaś zakres przetwarzanych w kwestionowany sposób informacji na temat Skarżącego ogranicza się do danych na temat prowadzonej przez niego działalności zawodowej. Nie bez znaczenia jest fakt, że zakres i treść informacji publikowanych w serwisie [...] informacji są tożsame z publikowanymi przez samego Skarżącego – na należącej do niego stronie internetowej [...]. Dlatego też stwierdzić należy, iż zarówno zarzut nielegalnego „zebrania” (pozyskania) przez Spółkę ww. danych Skarżącego, jak i zarzut ich nielegalnego aktualnego przetwarzania przez Spółkę jest chybiony. Brak jest bowiem podstaw by przyjąć, że kwestionowane przetwarzanie danych osobowych Skarżącego wiąże się z naruszeniem jego praw i wolności, co mogłoby stanowić negatywną przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, przesądzającą o braku uprawnienia Spółki do przetwarzania danych Skarżącego na tej podstawie.

Dodatkowo ponownie wskazać należy, odnośnie komentarzy na temat działalności zawodowej lekarzy (w tym Skarżącego) zamieszczanych przez użytkowników serwisu [...], że serwis ten umożliwia osobom, których dotyczą te komentarze polemikę z nimi – poprzez skorzystanie z dostępnego pod każdą opinią klawisza „Jesteś tym lekarzem? Odpowiedz na tę ocenę”. Dodatkowo, zgodnie z § 9 Regulaminu, zastrzeżenia co do rzetelności opinii zawartych w serwisie należy zgłaszać bezpośrednio przy danej opinii za pomocą przycisku „Zgłoś nadużycie”. W oczywisty sposób niezasadnym byłoby również założenie, że sam fakt zamieszczenia w serwisie negatywnej oceny Skarżącego oznacza w każdym przypadku naruszenie jego praw i wolności.

Mając z kolei na względzie ww. pismo Spółki skierowane do Skarżącego z dnia [...] listopada 2012 r. (w aktach sprawy) stwierdzić należy, iż za ww. pismem Spółka częściowo wykonała ww. decyzję z dnia 8 listopada 2012 r.

Zauważyć bowiem należy, iż pkt 2 zaskarżonej ww. decyzji z dnia 8 listopada 2012 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zobowiązał Spółkę do poinformowania Skarżącego – stosownie do art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy – o źródle, z którego Spółka pozyskała dane Skarżącego. I tak w pkt 1 ww. pisma z dnia [...] listopada 2012 r. Spółka wskazała Skarżącemu, iż źródłem tym był anonimowy użytkownik, który w dniu [...] grudnia 2009 r. dodał dane Skarżącego do strony [...]. Następnie organ zobligował Spółkę m. in. do poinformowania Skarżącego o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 (art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy) i takie też informacje zawiera pkt 3 ww. pisma z dnia [...] listopada 2012 r.

Natomiast w żadnym razie nie można uznać za wykonanie przez Spółkę obowiązku informacyjnego z art. 25 ust. 1 pkt 4 ustawy podanie Skarżącemu informacji o treści cyt.: „(...) jeśli

Pana dane są nieprawidłowe, informujemy o prawie dostępu do treści swoich danych oraz możliwości ich poprawienia (...)" Taka informacja jest niezgodna z dyspozycją tego przepisu. Prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania przysługuje bowiem osobie, której dane są przetwarzane przez administratora danych, zawsze, a nie tylko w sytuacji, gdy dane tej osoby są nieprawidłowe. Przekazanie tym samym informacji o treści wyżej zacytowanej może wprowadzać Skarżącego w błąd, a przede wszystkim jest sprzeczne z przepisem art. 25 ust. 1 pkt 4 ustawy. Dlatego też nie można uznać, że w tym zakresie Spółka spełniła obowiązek informacyjny i w tym zakresie nakaz zawarty w zaskarżonej decyzji zostaje utrzymany w mocy. Podobnie, Spółka nie poinformowała Skarżącego, stosownie do art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy, o celu i zakresie zbierania danych, zatem i w tym zakresie nakaz sformułowany w zaskarżonej decyzji pozostaje w mocy. Ponownie w tym miejscu należy zaznaczyć, że poinformowanie o celu zbierania danych (art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy) oznacza konieczność udzielenia informacji precyzyjnie wskazującej konkretny cel przetwarzania danych, dla którego dane zostały zebrane – informacja nie może ograniczać się do nieprecyzyjnych, czy ogólnikowych stwierdzeń. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu cyt.: „(...) nie jest w żadnej mierze spełnieniem (...) obowiązku odpowiedź, iż cel dopiero później zostanie określony, podobnie jak i nieprecyzyjne podanie celu, ujęcie go w sposób ogólnikowy (...) Podanie zakresu przetwarzanych danych polega przede wszystkim na podaniu kategorii przetwarzanych danych (...)” (J. Barta P. Fajgielski R. Markiewicz „Ochrona danych osobowych. Komentarz” wydanie III Zakamycze 2004, str. 639). Informacja o zakresie zbierania (przetwarzania) danych, to informacja wskazująca wszystkie kategorie przetwarzanych danych osobowych. W niniejszej sprawie, udzielenie Skarżącemu informacji na temat zakresu jego danych przetwarzanych przez Spółkę umożliwi mu zweryfikowanie, czy Spółka przetwarza wyłącznie te jego dane, które on sam odnalazł na portalu Z., czy także inne – a jeżeli tak, jakie inne kategorie jego danych przetwarza Spółka.

Uznać również należy, iż za ww. pismem z dnia [...] listopada 2012r. Spółka częściowo wykonała nakaz sformułowany w pkt 2 zaskarżonej decyzji w zakresie obowiązku informacyjnego z art. 33 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy, i poinformowała Skarżącego o źródle danych i celu ich przetwarzania.

Powtórzyć zarazem należy, iż stosownie do brzmienia art. 32 ust. 1 ustawy, każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska (pkt 1), uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze (pkt 2), uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych (pkt 3), uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej (pkt 4), uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane (pkt 5), uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2 (pkt 5a). Zgodnie z art. 33 ustawy, na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany,

w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a (ust. 1). Na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie (ust. 2).

Pismem z dnia [...] marca 2013 r. (por. pkt 2 uzasadnienia faktycznego niniejszej decyzji) Skarżący w sposób jednoznaczny zażądał od Spółki udzielenia mu informacji w trybie art. 32 ust. 1 ustawy, precyzując zarazem w sposób nie budzący jakichkolwiek wątpliwości, jakiego konkretnie zakresu informacji oczekuje (cyt.: „(...) 1. jaki jest cel i zakres przetwarzanych danych zawartych w zbiorze danych [...] (...) 2. od kiedy przetwarza się dane mojego Klienta w zbiorze danych [...] (...) 3. jakie jest źródło pochodzenia danych osobowych mojego Klienta w zbiorze danych [...] (...) klienta (...) 4. (...) informacji o odbiorcach, którym dane osobowe mojego Klienta są udostępniane (...)”). Analiza odpowiedzi udzielonej Skarżącemu przez Spółkę, a zawartej w jej piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r. prowadzi do wniosku, że Spółka poinformowała Skarżącego od kiedy przetwarza jego dane w prowadzonym zbiorze (art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy), jak również o odbiorcach jego danych (art. 32 ust. 1 pkt 5 ustawy).

Natomiast ww. pismem z dnia [...] listopada 2012 r. Spółka poinformowała Skarżącego o celu przetwarzania jego danych (pkt 4 tego pisma) i źródle jego danych (pkt 1 tego pisma). Jednakże

w dalszym ciągu Spółka nie podała Skarżącemu informacji o zakresie, w którym jego dane są przez Spółkę aktualnie przetwarzane. W tej sytuacji, Generalny Inspektor utrzymał w mocy nakaz co do usunięcia stwierdzonych uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego poprzez spełnienie wobec niego obowiązku informacyjnego z art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy - tj. poinformowanie go o zakresie przetwarzania danych osobowych (nakaz sformułowany w pkt 2 sentencji zaskarżonej decyzji).

Wobec wykonania przez Spółkę w wyżej opisanym zakresie zaskarżonej decyzji z dnia 8 listopada 2012 r. wskazać należy, że w doktrynie i orzecznictwie nie ma wątpliwości co do tego, iż organ wydający decyzję administracyjną jest obowiązany uwzględnić stan faktyczny ustalony w chwili wydania decyzji. Odnosi się to nie tylko do organu orzekającego w I instancji, ale również do organu wydającego decyzję w postępowaniu odwoławczym. Organ odwoławczy zatem jest obowiązany uwzględnić zmiany stanu faktycznego, jakie zaszły w sprawie w okresie między wydaniem decyzji I instancji i II instancji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1994 r., sygn. akt SA/Wr 1891/93; także: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lipca 2000 r., sygn. akt V SA 102/2000; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2008 r., sygn. akt III SA/Łd 66/08). Podkreśla to Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 lutego 1992 r. (sygn. akt II SA 49/92) wskazując, iż w postępowaniu administracyjnym organ odwoławczy nie może ograniczać się do stanu spraw z daty wydania decyzji przez organ I instancji, lecz musi uwzględniać stan faktyczny i prawny istniejący w dacie rozpatrywania odwołania.

W tej sytuacji stwierdzić należy, iż sformułowany przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w pkt 1) zaskarżonej ww. decyzji z dnia 8 listopada 2012 r. nakaz spełnienia obowiązku z art. 25 ust. 1 ustawy w zakresie dotyczącym poinformowania Skarżącego o źródle danych i uprawnieniach z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8, a także sformułowany w pkt 2 ww. decyzji - nakaz

spełnienia obowiązku z art. 33 ust. 1 ustawy w zakresie dotyczącym poinformowania Skarżącego o celu przetwarzania danych i źródle danych, zostały przez Spółkę wykonane i w tym znaczeniu są już bezprzedmiotowe, a co za tym idzie – konieczne jest uchylenie zaskarżonej ww. decyzji z dnia 8 listopada 2012 r. w wyżej opisanym zakresie i umorzenie postępowania w tym zakresie. W tym miejscu zasadne jest powołanie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 1995 r. (sygn. akt SA/Wr 96/95), w którym ww. Sąd stwierdził, że organ odwoławczy może umorzyć postępowanie co do istoty tylko wówczas, gdy w wyniku rozpoznania odwołania uchylił decyzję I instancji i stwierdził, że postępowanie przed tym organem jest bezprzedmiotowe (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa).

Wskazać zatem należy, iż stosownie do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267) zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 2000, s 428). Jednocześnie, ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Wobec powyższego utrzymanie w mocy nakazów sformułowanych w pkt 1 i 2 ww. decyzji z dnia 8 listopada 2012 r. w opisanym wyżej zakresie byłoby bezprzedmiotowe, ponieważ zostały one w tej części wykonane, a tym samym nie istnieje już w tym zakresie stan naruszenia prawa, jaki istniał wskutek niedopełnienia przez Spółkę ww. obowiązków we wskazanym zakresie.

W pozostałym zakresie natomiast ww. decyzja z dnia 8 listopada 2012 r. zostaje utrzymana w mocy, co oznacza, iż Spółka jest zobowiązana poinformować Skarżącego o celu i zakresie zebranych danych (art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy), prawidłowo poinformować o prawie dostępu do treści danych oraz ich poprawiania (art. 25 ust. 1 pkt 4 ustawy), a także o zakresie przetwarzanych danych (art. 32 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 33 ustawy). Jak wyżej wskazano, brak jest podstaw do nakazania Spółce usunięcia danych osobowych Skarżącego, stąd i w tym zakresie zaskarżona decyzja z dnia 8 listopada 2012 r. zostaje utrzymana w mocy.

Na koniec odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego braku zakreślenia w zaskarżonej decyzji terminu, w którym ma być ona wykonana przez Spółkę, wskazać należy, iż wymagalny jest każdy obowiązek wynikający z każdej ostatecznej decyzji organu, o ile nie zostało wstrzymane wykonanie takiej decyzji. Stąd zakreślanie terminu jej wykonania nie jest konieczne, a zatem ww. brak nie jest uchybieniem proceduralnym.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).